

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Ludmily Sandnerové ve věci

žalobce: **MY WORK s.r.o.**, IČO: 290 55 661,
sídlem Koněvova 2660/141, 130 00 Praha 3

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2018 č. j. 2990/18/5100-41451-712241,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále též „*městský soud*“ či „*soud*“) se žalobce domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále též „*správce daně*“) ze dne 7. 4. 2017 č. j. 2873228/17/2003-52522-109100. Tímto rozhodnutím správce daně rozhodl, že žalobce se stává nespolehlivým plátcem daně z přidané hodnoty (dále též „*DPH*“) podle § 106a odst. 1 zák. č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*ZDPH*“).
2. Proti oběma rozhodnutím směřuje podaná žaloba. Žalobce v ní namítá absenci zjištění žalovaného eventuálního ohrožení veřejného zájmu v době vydání napadeného rozhodnutí. Žalobce nesouhlasí, že v době vydání rozhodnutí správcem daně byl ohrožen veřejný zájem, takový stav ani ke dni vydání napadeného rozhodnutí netrval, a žalovaný jej nezjišťoval. Podle žalobce v době vydání rozhodnutí správcem daně intenzita ohrožení veřejného zájmu nedosahovala závažnosti podle § 106a odst. 1 ZDPH. Žalobce namítá, že

žalovaný pod bodem 25 napadeného rozhodnutí toliko tendenčně hodnotil součinnost žalobce se správcem daně, kterou neposoudil jednorázově, byť se jednalo o porušení povinností opakujícího se charakteru. Žalovaný měl proto postupovat podle § 114 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*daňový řád*“) a zohlednit nové skutečnosti, které v průběhu odvolacího řízení vyšly najevo, bez ohledu, zda byly odvoláním uplatněny. Jelikož žalovaný k novým skutečnostem nepřihlédl, porušil tím povinnosti podle daňového řádu a nezákonně rozhodl.

3. Podle žalobce v napadeném rozhodnutí žalovaný nepřihlédl k osobě žalobce, který řádně plní své daňové povinnosti, ačkoli pod bodem 23 napadeného rozhodnutí uvedl, že je třeba přihlédnout k osobě plátce a jeho dosavadním zkušenostem při plnění daňových povinností. Přesto označil žalobce za nespolehlivého plátce, aniž zohlednil, že pochybení žalobce bylo dočasného charakteru. Užil tím extenzivní výklad bodu 1. písm. f) Informace GFR č. j. 101/13-121002-506729 ze dne 4. 1. 2013 (dále též „*Informace GFR*“) a sankcionoval žalobce, běžného plátce.
4. Žalobce dále namítá, že v daném případě žalovaný porušil uplatňování státní moci v případech, k účelu a v mezích stanovených zákonem ve smyslu čl. 2 odst. 2 Listiny základních práva a svobod (dále jen „*Listina*“), právo na soudní a jinou ochranu ve smyslu čl. 3 Listiny a aplikoval přepjatý formalismus. Přitom podle žalobce došlo toliko k formálnímu porušení administrativního pořádku, jelikož měl problémy s účetní, což následně napravil. Označení plátce DPH za nespolehlivého by mělo být užito jako nástroj mimořádný a proti nekalým praktikám, nikoli za nástroj sankcionování běžných plátců, jímž je žalobce, který jinak plní řádně své daňové povinnosti. Postup správních orgánů nepovažuje souladným s ústavními principy.
5. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Podle žalovaného žalobce neposkytl správci daně řádně součinnost ani v průběhu odvolacího řízení, kdy reagoval se značným zpožděním po stanovené lhůtě a začal poskytovat součinnost až po doručení rozhodnutí o nespolehlivém plátcí a po seznámení se s výsledky kontrolního zjištění. Konkrétně doklady požadované správcem daně výzvou č. j. 195841/17/3308-60564-709106 žalobce předložil až po 10 měsících po marném uplynutí stanovené lhůty, současně neuvedl žádné přijatelné odůvodnění, proč na výzvy správce daně nereagoval řádně věcně a včas. Postup žalobce se žalovanému jeví jako účelový, než jako upřímná snaha o nápravu pochybení. Skutečnost, že žalobce neposkytoval dlouhodobě a opakovaně součinnost, či reagoval se zpožděním, a to až na základě skutečností, které pro něj vyznívaly nepříznivě, nebo nesdělil relevantní důvody, pro které nemohl řádně reagovat, nebyly shledány za objektivní důvody hodné zvláštního zřetele, a podle žalovaného nesvědčily pro vydání příznivějšího rozhodnutí pro žalobce. Nadále podporují závěr o nespolehlivém plátcí podle bodu 1 písm. f) Informace GFR, jelikož žalobce dlouhodobě, opakovaně a účelově se vyhýbá plnění podle výzev správce daně. Takové jednání je z pohledu dopadů do správy daně třeba hodnotit za závažné a intenzivní.
6. Žalovaný odkazuje na bod 30 napadeného rozhodnutí, v němž je s odkazem na body 25 a 28 téhož rozhodnutí uvedeno, že „nelze akceptovat vyjádření odvolatele ohledně řádné spolupráce se správcem daně v plném rozsahu“, a dále je v něm zdůvodněno, proč tvrzení žalobce nebylo možné akceptovat. Žalovaný za nesprávný považuje závěr žalobce, že nebylo přihlédnuto k dosavadním zkušenostem s jeho osobou, jelikož předchozí zkušenosti nesvědčily pro vydání příznivějšího rozhodnutí pro žalobce.

7. Žalovaný uvádí, že podle § 106a odst. 1 ZDPH porušení povinností vztahujících se ke správě daní musí být učiněno závažným způsobem. Podle žalovaného záleží na konkrétních okolnostech případu a na správním uvážení správce daně. V bodech 14 a 16 napadeného rozhodnutí žalovaný popsal porušení povinnosti ve vztahu ke správě daní závažným způsobem podle uvedeného ustanovení. Na případ žalobce byl aplikován bod 1 písm. f) Informace GFŘ, jenž cílí na problematickou komunikaci ze strany plátce v souvislosti s plněním jeho povinností vůči DPH. Použití je určeno pro situace porušení povinnosti správcem daně vyžádané součinnosti ze strany plátce, a dosahuje takové intenzity, že samo o sobě představuje závažné riziko ohrožení řádné správy daně. Může jít o jediné porušení povinnosti či o opakovaná méně závažná porušení, podstatné je celkové vyhodnocení intenzity závažnosti z pohledu dopadů do správy daně. Z hlediska formálních pravidel je rozhodné, že ke konkrétní součinnosti byl plátce vyzván. Podmínkou je existence minimálně jedné výzvy správce daně, v níž byl plátce vyzván k součinnosti - předložení údajů nezbytných pro správu DPH. Plátce na tuto výzvu nereagoval vůbec nebo nikoli řádně, aniž by nedostatečnost součinnosti správci daně opodstatněně odůvodnil. Přitom za řádnou a adekvátní reakci lze považovat krok plátce, který jasně souvisí s požadavkem ve výzvě uvedeným a jeho splněním, nebo řádné a přijatelné odůvodnění, proč splnění v dané lhůtě není ze strany plátce možné, a kdy tak to bude možné. Jakékoli účelové vyhýbání se splnění požadavku výzvy (časové nebo věcné) bude správcem daně vyhodnoceno negativně, neboť naplní podmínku bodu 1 písm. f) Informace GFŘ. Jeho důsledkem je např., že nelze reálně zahájit kontrolní činnosti, či ověřit účetnictví plátce, nebo nelze ověřit údaje z daňových podání k DPH, výpisů, evidence, souhrnných hlášení, popř. nelze ověřit realnost ekonomické činnosti plátce aj.). Žalovaný v daném případě proto nepostupoval v rozporu s čl. 2 odst. 2 ani čl. 36 Listiny základních práv a svobod, naopak respektoval zákonná ustanovení § 106a ZDPH ve vazbě na předmětný bod Informace GFŘ. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že ve svém postupu žalovaný nevybočil z rámce účelu a smyslu § 106a ZDPH a jeho závěry mají oporu ve spisovém materiálu. Současně žalovaný zvážil míru závažnosti porušení povinnosti žalobcem, i s ohledem na jeho osobu a dosavadní zkušenosti s tímto plátcem, zohlednil objektivní důvody hodné zvláštního zřetele, které vedly k nesplnění zákonných povinností žalobce, resp. i k trvání tohoto stavu a dospěl k závěru, že žalobce je osobou, která v důsledku porušení svých zákonem stanovených povinností ohrozila veřejný zájem na správě daní, přičemž správce daně při rozhodování o přidělení statutu nespolehlivého plátce nijak nevybočil z mezí daných zákonem. Skutečnost, kdy žalovaný posoudil závěr prvostupňového správce daně jako věcně správný, nelze zaměňovat s porušením čl. 36 Listiny.
8. Městský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Rozhodl o věci samé bez nařízení jednání, jelikož s takovýmto vyřízením věci žalovaný souhlasil a žalobce ve lhůtě stanovené soudem nevyjádřil nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.), souhlasil tudíž konkludentně.
9. Městský soud se s argumenty žalobce neztotožnil.
10. Podle § 106a odst. 1 ZDPH *poruší-li plátce závažným způsobem své povinnosti vztahující se ke správě daně, správce daně rozhodne, že tento plátce je nespolehlivým plátcem.*

11. Podle § 5 odst. 1 daňového řádu *správce daně postupuje při správě daní v souladu se zákony a jinými právními předpisy. Zákonem se pro účely tohoto zákona rozumí též mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu.*
12. Podle § 5 odst. 2 daňového řádu *správce daně uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena.*
13. Podle § 5 odst. 3 daňového řádu *správce daně šetří práva a právem chráněné zájmy daňových subjektů a třetích osob v souladu s právními předpisy a používá při vyžadování plnění jejich povinností jen takové prostředky, které je nejméně zatěžují a ještě umožňují dosáhnout cíle správy daní.*
14. Podle § 6 odst. 2 daňového řádu *osoby zúčastněné na správě daní a správce daně vzájemně spolupracují.*
15. Podle bodu 1 písm. f) Informace GŘŘ *za závažná porušení plnění povinností plátce pro účely aplikace institutu nespolehlivého plátce se považují situace, kdy dochází k ohrožení veřejného zájmu na řádném výběru daně z přidané hodnoty, neboť plátce neposkytuje požadovanou součinnost, tj. nereaguje řádně na výzvu nebo výzvy správce daně nebo nepředloží bez řádného odůvodnění požadované údaje nezbytné pro řádnou správu daně. Při rozhodování o nespolehlivosti plátce lze v tomto případě přihlížet výhradně k porušení plnění povinností resp. neposkytnutí požadované součinnosti nastalému po 1. 10. 2014.*
16. Před vlastním vypořádáním žalobních námitek městský soud předně vycházel z obsahu správního spisu, z něhož vyplývají tyto podstatné skutečnosti:
17. Dne 7. 4. 2017 správce daně pod č. j. 2873228/17/2003-52522-109100 vydal rozhodnutí, že se žalobce - daňový subjekt stal nespolehlivým plátcem DPH, jelikož:
 - v poskytnuté lhůtě nereagoval na písemnou výzvu správce daně ze dne 19. 10. 2016 č. j. 7496947/16/2003-52522-109100 doručenou dne 24. 10. 2016 daňovému subjektu, aby odstranil pochybnosti a do 15 dnů od doručení výzvy doložil důkazní prostředky k údajům o přijatých zdanitelných plněních podle přiznání k DPH ze dne 20. 9. 2016 za zdaňovací období srpen 2016;
 - v poskytnuté lhůtě nedoložil správci daně požadované důkazní prostředky, ačkoli podle protokolu o místním šetření v sídle daňového subjektu ze dne 7. 11. 2016 pod č. j. 7961047/16/2003-60561-110236 přislíbil, že do 15 dnů doplní správci daně jím požadované důkazní prostředky ke zdaňovacímu období srpen 2016 - doklady prokazující úhrady faktur a smluv;
 - v poskytnuté lhůtě nereagoval na písemnou výzvu správce daně ze dne 2. 1. 2017 č. j. 2873/17/2003-60561-110236 doručenou dne 3. 1. 2017 daňovému subjektu, aby prokázal skutečnosti a do 15 dnů od doručení výzvy doložil doklady ve výzvě konkretizované. Ve třetím odstavci na str. 4 uvedené výzvy správce daně též uvedl, že dne 6. 12. 2016 telefonicky kontaktoval jednatele daňového subjektu, kterého marně žádal o doplnění důkazních prostředků;
 - v poskytnuté lhůtě nedoložil správci daně požadované důkazní prostředky, ačkoli podle protokolu o zahájení daňové kontroly ze dne 1. 2. 2017 pod č. j. 330279/17/2003-60561-110236 přislíbil při jednání o zahájení daňové kontroly DPH za zdaňovací období srpen 2016, že do 15 dnů písemně odpoví na otázky položené správcem daně a doloží doklady prokazující úhrady daňových dokladů;
 - v poskytnuté lhůtě nereagoval na písemnou výzvu Finančního úřadu pro Zlínský kraj, Územního pracoviště v Uherském Brodě (dále též „FÚ Zlínského kraje“), ze dne 9. 2.

2017 č. j. 195841/17/3308-60564-709106, který dne 4. 1. 2017 zahájil u daňového subjektu daňovou kontrolu DPH za zdaňovací období září 2016 a říjen 2016, doručenu dne 10. 2. 2017 daňovému subjektu, aby doložil doklady a do 8 dnů od doručení výzvy doložil důkazní prostředky k DPH za zdaňovací období září 2016;

- v poskytnuté lhůtě nereagoval na písemné vyrozumění FÚ Zlínského kraje ze dne 9. 2. 2017 č. j. 197306/17/3308-60564-709106 o úmyslu zahájit u daňového subjektu daňovou kontrolu DPH za zdaňovací období listopad 2016 doručené dne 10. 2. 2017 daňovému subjektu, v němž byl daňový subjekt vyzván, aby do 10 dnů od doručení vyrozumění kontaktoval FÚ Zlínského kraje k domluvě o termínu a k místu zahájení daňové kontroly;
- v poskytnuté lhůtě nereagoval na písemnou výzvu FÚ Zlínského kraje ze dne 2. 3. 2017 č. j. 336922/17/3308-60564-709106, aby daňový subjekt FÚ Zlínského kraje umožnil zahájit daňovou kontrolu DPH za zdaňovací období listopad 2016, doručenu dne 3. 3. 2017 daňovému subjektu, aby do 10 dnů od doručení výzvy kontaktoval FÚ Zlínského kraje k termínu zahájení daňové kontroly;

podle shora konkretizovaných marně učiněných úkonů orgánů finanční správy vůči daňovému subjektu dovodil, že daňový subjekt neposkytl při správě DPH potřebnou součinnost, a nebylo tak možné ověřit pravdivost údajů uvedených v podaném daňovém tvrzení. Jelikož daňový subjekt uvedeným závažným způsobem porušil své povinnosti vztahující se ke správě DPH, ohrozil veřejný zájem na řádném výběru DPH podle § 106a odst. 1 ZDPH ve vazbě na bod 1 písm. f) Informace GFŘ. Dne 10. 4. 2017 bylo toto rozhodnutí doručeno daňovému subjektu, který proti němu podal odvolání datované dnem 18. 4. 2017, a které bylo dne 24. 4. 2017 doručeno správci daně. O odvolání daňového subjektu rozhodl žalovaný níže uvedeným napadeným rozhodnutím.

18. V mezidobí dne 11. 4. 2017 daňový subjekt odpověděl písemností evidovanou pod č. j. 824441/17 na výzvu FÚ Zlínského kraje ze dne 2. 3. 2017 č. j. 336922/17/3308-60564-709106 (shora uvedenou), v níž mu byla původně stanovena 10 denní lhůta k možnosti navrhnout termín zahájení daňové kontroly DPH za zdaňovací období listopad 2016, která uplynula dnem 13. 3. 2017, a navrhl termín zahájení kontroly na den 20. 4. 2017.
19. Podle protokolu o místním šetření ze dne 25. 4. 2017 č. j. 3595215/17/2003-60561-110236 daňový subjekt doložil správci daně doklady, které původně přislíbil správci daně doložit do dne 16. 2. 2017 (jak vyplývá z protokolu ze dne 1. 2. 2017 č. j. 330279/17/2003-60561-110236, shora uvedený).
20. V rámci odvolacího řízení dne 27. 12. 2017 žalovaný zjišťoval u správce daně, resp. FÚ Zlínského kraje, zda daňový subjekt s ním spolupracuje ve vztahu k daňovým kontrolám za zdaňovací období srpen 2016 až listopad 2016. Dne 3. 1. 2018 žalovanému odpověděl FÚ Zlínského kraje prostřednictvím správce daně, že dne 1. 11. 2017 byl daňový subjekt seznámen s výsledkem kontrolního zjištění kontroly DPH za září 2016 až listopad 2016. Doklady požadované výzvou ze dne 9. 2. 2017 č. j. 195841/17/3308-60564-709106 (shora uvedenou), k nimž lhůta k jejich předložení uplynula dne 20. 2. 2017, byly zaslané do datové schránky FÚ Zlínského kraje postupně ve dnech 11. 12. 2017, 19. 12. 2017 a 20. 12. 2017, avšak až poté, co byl daňový subjekt seznámen s výsledky kontrolního zjištění ze dnů 11. 12. 2017, 19. 12. 2017 a 20. 12. 2017, které pro něj vyznívaly nepříznivě. Dále FÚ Zlínský kraj doplnil, že daňový subjekt nereagoval na výzvu ze dne 26. 5. 2017 č. j. 1235573/17/3308-60564-709106 doručenu mu dne 29. 5. 2017, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení výzvy prokázal skutečnosti potřebné pro správné stanovení daně. Jelikož daňový

subjekt na uvedenou výzvu nereagoval, přistoupil FÚ Zlínského kraje k vyhotovení výsledku zjištění a učinil kroky k seznámení daňového subjektu s výsledkem kontrolního zjištění.

21. Dne 19. 1. 2018 žalovaný napadeným rozhodnutím č. j. 2990/18/5100-41451-712241 potvrdil shora uvedené rozhodnutí správce daně ze dne 7. 4. 2017. V odůvodnění se ztotožnil se závěry správce daně, že v daném případě daňový subjekt opakovaně správci daně ani FÚ Zlínského kraje neposkytoval součinnost k daňovému tvrzení, opakovaně nepředložil bez odůvodnění požadované údaje nezbytné pro řádnou správu daně. Pod bodem 25 na str. 5 napadeného rozhodnutí doplnil, že část důkazních prostředků daňový subjekt namísto dne 16. 2. 2017 doložil dne 25. 4. 2017 - tedy po necelých dvou měsících; na výzvu k umožnění zahájení daňové kontroly daňový subjekt namísto k 13. 3. 2017 odpověděl až dne 11. 4. 2017 - téměř po měsíci, a to až poté, co mu bylo doručeno rozhodnutí o nespolehlivém plátcí; doklady požadované výzvou do 20. 2. 2017 předložil daňový subjekt až téměř po 10 měsících ve dnech 11. 12. 2017, 19. 12. 2017 a 20. 12. 2017, a to až v návaznosti na seznámení s výsledky kontrolního zjištění prováděné kontroly DPH za zdaňovací období září 2016, říjen 2016 a listopad 2016, jenž pro daňový subjekt vyznívaly nepříznivě. Žalovanému se proto jevil postup daňového subjektu jako účelový než jako upřímná snaha o nápravu jeho pochybení. Uvedl, že daňový subjekt v důsledku porušení svých zákonem stanovených povinností ohrozil veřejný zájem na správě daní. Nelze proto akceptovat tvrzení daňového subjektu o řádné spolupráci se správcem daně v plném rozsahu. Podle žalovaného v předmětné věci neexistují žádné objektivní důvody hodné zvláštního zřetele, které by mohly vést k nesplnění zákonných povinností daňovým subjektem, a při nichž by bylo možné i při naplnění skutkové podstaty vymezené v Informaci GŘR konstatovat, že nedošlo k porušení povinností při správě daní závažným způsobem, resp. podle kterých by nebylo možné daňovému subjektu přidělit status nespolehlivého plátce. Žádné objektivní okolnosti hodné zvláštního zřetele nevyplývají ani z podaného odvolání.
22. V dané věci předně městský soud zjišťoval, zda žalobce podle § 106a odst. 1 ZDPH ke dni vydání napadeného rozhodnutí porušil jako plátce závažným způsobem své povinnosti vztahující se ke správě daně, a ztotožnil se s rozhodnutím správce daně i napadeným rozhodnutím žalovaného, jejichž rozhodnutí tvoří jeden celek. Jak žalovaný popsal pod bodem 14 na str. 3 napadeného rozhodnutí, soud se ztotožnil s jeho závěrem a doplňuje, že k výkladu neurčitého právního pojmu *závažným způsobem*, byl vydán metodický pokyn obsažený v Informaci GŘR. Smyslem tohoto pokynu, jehož vydání předvídá i důvodová zpráva k zákonu č. 502/2012 Sb., kterým se mění ZDPH (jímž byl do českého právního řádu zaveden institut nespolehlivého plátce), je podrobná úprava hledisek a kritérií, jež mají všichni správci daně při rozhodování o nespolehlivosti plátce posuzovat. Zmíněná Informace GŘR slouží ke sjednocení správní praxe a odchýlení se od ní by znamenalo, že správce daně rozhodl v rozporu se zásadou zákazu libovůle a zásadou rovného zacházení. V takovémto postupu, tj. využití Informace GŘR, k výkladu zákonného ustanovení může dojít (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2011 č. j. 1 Ao 2/2010-185). Soud danou věc posuzuje s ohledem na splnění podmínek Informace GŘR, zejména však na výklad zákonného ustanovení § 106a ZDPH, kdy i přes odkaz na Informaci GŘR musí být naplněny podmínky uvedeného ustanovení. Předmětná Informace GŘR slouží k výkladu, jaký zvolil žalovaný, aby byl žalobce informován, jak k danému § 106a zákona o DPH žalovaný přistoupil. Za závažné porušení plnění povinností plátce pro účely aplikace institutu nespolehlivého plátce se podle zmíněné Informace GŘR považují mimo jiné

situace, kdy dochází k ohrožení veřejného zájmu na řádném výběru daně, neboť v daném případě žalobce opakovaně správci daně ani FÚ Zlínského kraje neposkytoval součinnost, jak je konkrétně popsáno shora, pro stručnost soud odkazuje na bod 17. tohoto rozsudku. Žádný extenzivní výklad žalovaného Informace GFŘ v předmětném případě městský soud neshledal. Soud se neztotožnil se žalobcem, že v předmětném případě pasivita žalobce byla ojedinělá, nýbrž opakovaná, a současně se tomu tak nestalo pouze do vydání rozhodnutí správce daně ze dne 7. 4. 2017, ale i poté, v průběhu odvolacího řízení, jak bude níže uvedeno.

23. Soud přisvědčil správci daně, který konkrétní pasivitu žalobce vůči orgánům finanční správy popsal na str. 2 a 3 rozhodnutí, že žalobce v poskytnuté lhůtě nereagoval na písemné výzvy správce daně, které mu byly doručeny dne 24. 10. 2016 (č. j. 7496947/16/2003-52522-109100, aby do 15 dnů od doručení doložil důkazní prostředky k údajům o přijatých zdanitelných plněních podle přiznání k DPH ze dne 20. 9. 2016 za zdaňovací období srpen 2016), dne 3. 1. 2017 (č. j. 2873/17/2003-60561-110236, aby do 15 dnů od doručení doložil ve výzvě konkretizované doklady), ani nereagoval na výzvu FÚ Zlínského kraje, která mu byla doručena dne 10. 2. 2017 (č. j. 195841/17/3308-60564-709106, aby do 8 dnů od doručení doložil důkazní prostředky k DPH za zdaňovací období září 2016), dne 3. 3. 2017 (č. j. 336922/17/3308-60564-709106, aby do 10 dnů od doručení výzvy kontaktoval FÚ Zlínského kraje k termínu zahájení daňové kontroly). Žalobce dále nereagoval na předchozí přísliby ze dne 7. 11. 2016 (č. j. 7961047/16/2003-60561-110236, že do 15 dnů doplní správci daně jím požadované doklady prokazující úhrady faktur a smluv ke zdaňovacímu období srpen 2016), ze dne 1. 2. 2017 (č. j. 330279/17/2003-60561-110236, že do 15 dnů písemně odpoví na otázky položené správcem daně a doloží doklady prokazující úhrady daňových dokladů). Žalobce též v poskytnuté lhůtě nereagoval na písemné vyrozumění FÚ Zlínského kraje, které mu bylo doručeno dne 10. 2. 2017 (č. j. 197306/17/3308-60564-709106 aby do 10 dnů od doručení kontaktoval FÚ Zlínského kraje k domluvě o termínu a k místu zahájení daňové kontroly). Tím, že žalobce správci daně nikoli jednorázově, nýbrž opakovaně, neposkytl součinnost, pravdivost údajů uvedených v podaných daňových tvrzeních – daňovém přiznání, nebylo možné ověřit, tudíž došlo tudíž k ohrožení veřejného zájmu na řádném výběru DPH, jak popsal správce daně v rozhodnutí.
24. Soud se neztotožnil se žalobcem, že by v napadeném rozhodnutí absentovala úvaha žalovaného, zda trvá stav ohrožení veřejného zájmu i v době vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaný tyto okolnosti zjišťoval a pod bodem 25 konkrétně popsal, kdy žalobce a s jakým „zpožděním“ reagoval na výzvy správce daně či FÚ Zlínského kraje po vydání rozhodnutí správce daně ze dne 7. 4. 2017. Žalovaný uvedl, že až dne 25. 4. 2017 pod č. j. 3595215/17/2003-60561-110236 žalobce doložil správci daně doklady, které původně přislíbil správci daně doložit do dne 16. 2. 2017 (podle protokolu ze dne 1. 2. 2017 č. j. 330279/17/2003-60561-110236). Reagoval tudíž po více než dvou měsících poté, co přislíbil podle uvedeného protokolu správci daně doklady doložit, a současně až poté, co obdržel rozhodnutí správce daně, že je nespolehlivým plátcem DPH, a zároveň i den poté, co bylo doručeno správci daně odvolání proti tomuto rozhodnutí správce daně. Dále žalobce dne 11. 4. 2017 odpověděl písemností evidovanou pod č. j. 824441/17 na výzvu FÚ Zlínského kraje ze dne 2. 3. 2017 č. j. 336922/17/3308-60564-709106, v níž mu byla původně stanovena 10 denní lhůta k možnosti navrhnout termín zahájení daňové kontroly DPH za zdaňovací období listopad 2016, která uplynula dnem 13. 3. 2017, a navrhl termín zahájení kontroly na den 20. 4. 2017. Reagoval tedy na výzvu téměř měsíc po lhůtě

stanovené FÚ Zlínským krajem, a tomu se stalo rovněž až poté, co obdržel rozhodnutí správce daně ze dne 7. 4. 2017, že je nespolehlivým plátcem DPH. Dále nelze opomenout, že poté, co dne 1. 11. 2017 byl žalobce seznámen s výsledkem kontrolního zjištění kontroly DPH za září 2016 až listopad 2016, byly doklady požadované výzvou ze dne 9. 2. 2017 č. j. 195841/17/3308-60564-709106, k nimž lhůta k jejich předložení uplynula dne 20. 2. 2017, zaslané do datové schránky FÚ Zlínského kraje postupně ve dnech 11. 12. 2017, 19. 12. 2017 a 20. 12. 2017. V tomto případě se tomu také stalo až poté, co byl žalobce seznámen s výsledky kontrolního zjištění ze dnů 11. 12. 2017, 19. 12. 2017 a 20. 12. 2017, které pro něj vyznívaly nepříznivě. S touto argumentací se soud ztotožňuje a nad rámec již uvedeného doplňuje, že z vyjádření FÚ Zlínského kraje ze dne 3. 1. 2018 (který je reakcí na předchozí dotaz žalovaného k daňovým povinnostem žalobce) vyplývá, že daňový subjekt nereagoval na výzvu ze dne 26. 5. 2017 č. j. 1235573/17/3308-60564-709106 doručenu mu dne 29. 5. 2017, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení výzvy prokázal skutečnosti potřebné pro správné stanovení daně. Jelikož žalobce na tuto výzvu nereagoval, byl nucen FÚ Zlínského kraje přistoupit k vyhotovení výsledku zjištění a učinit kroky k seznámení daňového subjektu s výsledkem kontrolního zjištění. Z tohoto důvodu soud shledal, že žalobce i poté, co mu bylo správcem daně doručeno rozhodnutí, o nespolehlivém plátcí, nadále ani poté s FÚ Zlínského kraje dostatečně nespolupracoval. Tedy i v době vydání napadeného rozhodnutí trvaly důvody pro označení žalobce nespolehlivým plátcem, a nadále trvala intenzita ohrožení veřejného zájmu v době rozhodování žalovaného. Soud se proto neztotožnil se žalobcem, že by žalovaný tendenčně hodnotil jeho součinnost se správcem daně, popř. FÚ Zlínského kraje, či se žalovaným. Žalovaný podle soudu příhodně vyhodnotil uvedené porušení povinností žalobcem za opakující se a nikoli jednorázové, neboť žalobce, jak je shora popsáno, opakovaně nereagoval na výzvy a podněty orgánů finanční správy. V napadeném rozhodnutí tudíž žalovaný zohlednil i skutečnosti, které v průběhu odvolacího řízení vyšly najevo a v napadeném rozhodnutí je uvedl. Žádné porušení povinností podle daňového řádu soud v postupu orgánů finanční správy neshledal, ani žádnou (žalobcem pouze obecně tvrzenou) nezákonnost.

25. Městský soud se dále neztotožnil se žalobcem, že by řádně plnil své povinnosti vůči orgánům finanční správy. Ze shora uvedeného totiž jednoznačně vyplývá, že žalovaný k osobě žalobce dostatečně přihlédl, k plnění jeho povinností vůči správci daně a FÚ Zlínského kraje. Byť žalobce v žalobě tvrdí, že jeho pochybení bylo dočasného charakteru, ničím relevantním uvedené tvrzení nedoložil, žádné důkazní prostředky k tvrzení v žalobě (stejně jako k odvolání), nedoložil. Naopak žalovaným konkretizovaná pasivita žalobce, kterou žalobce v žalobě ani nespornuje, svědčila o opakující se nespolupráci se správcem daně i s FÚ Zlínského kraje.
26. S ohledem na výše popsanou opakující se pasivitu žalovaného se městský soud nepřisvědčil žalobci, který tvrdí, že ve věci došlo toliko k formálnímu porušení administrativního pořádku v době, kdy měl problémy s účetní, což následně napravil. K uvedenému tvrzení žalobce rovněž nedoložil relevantní důkazní prostředky, aby soud se jimi mohl zabývat k otázce možného vyvinění, resp. zjištění, že není nespolehlivým plátcem. Podle daňového spisu k prvnímu pochybení žalobce podle shora uvedených údajů došlo poté, co dne 24. 10. 2016 byla žalobci doručena první výzva správce daně shora uvedená, a poslední doklady před vydáním napadeného rozhodnutí žalobce správci daně doložil dne 20. 12. 2017. Uvedené časové rozmezí cca 14 měsíců, v němž opakovaně žalobce s orgány finanční správy nespolupracoval, nelze bez doložení označit za formální porušení administrativního pořádku. Nejedná se žádné nekalé praktiky či sankcionování běžných plátců, žalobce se po

uvedenou dobu jako běžný plátce vůči svému správci daně nechoval. Soud se neztotožnil se žalobcem, že postup podle § 106a ZDPH je nesouladný s ústavním pořádkem s principy uplatňování státní moci, v rozporu s Listinou či se jedná o přepjatý formalismus. Žalobce v daném případě nebyl dostatečně bdělým a ohrozil svou pasivitou veřejný zájem na správě daní, jelikož jeho tvrzení nebylo možné ověřit. Správce daně při rozhodování o přidělení statutu nespolehlivého plátce v dané věci podle soudu nijak nevybočil z mezí daných zákonem. Skutečnost, kdy žalovaný posoudil závěr správce daně jako věcně správný, nelze zaměňovat s porušením čl. 36 Listiny. Žalobní námitky městský soud neshledal důvodnými.

27. Žalobu vyhodnotil městský soud jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. března 2021

JUDr. Jan Ryba, v. r.
předseda senátu

